

Sygnatura akt VI Ka 1231/21

Warszawa, dnia 13 września 2022 r.

1

2WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3 Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Adam Bednarczyk

Sędzia: SO Jacek Matusik

SR del. Tomasz Morycz (spr.)

protokolant: protokolant sądowy Natalia Wierzbicka

4 przy udziale prokuratora Mariusza Ejflera

5 po rozpoznaniu dnia 13 września 2022 r. w Warszawie

6 sprawy

7 K. S., syna J. i A. ur. (...) w O.

8 oskarżonego o przestępstwa z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, , art. 279 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 279 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

9 M. Ś., syna J. i M., ur. (...) w W.

10 oskarżonego o przestępstwa z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, , art. 279 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

11 K. P., syna K. i R., ur. (...) w O.

12 oskarżonego o przestępstwa z art. 279 § 1 kk, art. 279 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

13 na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych

14 od wyroku Sądu Rejonowego w Otwocku

15 z dnia 17 lutego 2021 r. sygn. akt II K 507/18

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że:

- w punkcie 13 za podstawę skazania oskarżonego K. S. za czyn z punktu VII aktu oskarżenia przyjmuje art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, a za podstawę wymiaru kary art. 278 § 1 kk;

- w punkcie 33 za podstawę skazania oskarżonego K. S. za czyn z punktu XVII aktu oskarżenia przyjmuje art. 278 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, a za podstawę wymiaru kary art. 278 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Otwocku na rzecz każdego z obrońców adw. M. W. i adw. K. K. kwotę 516,60 (pięćset szesnaście 60/100) złotych, w tym podatek od towarów i usług, a na rzecz obrońcy r.pr. J. U. kwotę 619,92 (sześćset dziewiętnaście 92/100) złotych, w tym podatek od towarów i usług, tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną odpowiednio oskarżonym M. Ś., K. P. i K. S. z urzędu w instancji odwoławczej;

IV. zwalnia oskarżonych od kosztów sądowych w instancji odwoławczej, przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

SSO Jacek Matusik SSR del. Tomasz Morycz SSO Adam Bednarczyk

UZASADNIENIE			
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 1231/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1 Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 17 lutego 2021 r. w sprawie o sygn. akt II K 507/18			
1.2 Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo			

prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierność kary, środka	

	karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
0.11.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
0.12.1. Ustalenie faktów				
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	
		K. S.	Sytuacja majątkowa Uprzednia karalność	Informacja e - (...) k.4427 Karta karna - k.4456 - 4458

0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	

0.12.2. Ocena dowodów			
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.	
Sytuacja majątkowa Uprzednia karalność	Informacja e - (...) Karta karna	Dokumenty zostały sporządzone przez uprawnione podmioty, nie były kwestionowane i nie budziły żadnych wątpliwości.	
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.	
. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		

	<p>Obrońca oskarżonego zaskarżonemu wyrokowi zarzucił odnośnie kar jednostkowych orzeczonych w punktach 1, 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21, 23, 25, 27, 29, 31, 33, 35, 37, 39 oraz kary łącznej orzeczonej w punkcie 41:</p> <p>1. w oparciu o przepis art. 427 § 1 i § 2 k.p.k. oraz art. 438 pkt 4 k.p.k. rażąco niewspółmierność orzeczonych jednostkowych kar za poszczególne czyny oraz kary łącznej poprzez orzeczenie wobec oskarżonego K. S. rażąco wysokich kar, wynikającego z nieuwzględnienia w odpowiednim stopniu wobec ww. oskarżonego istotnych okoliczności łagodzących, w tym faktu przyznania się przez oskarżonego do winy oraz opisanie przebiegu zdarzeń; Wymierzone względem oskarżonego K. S. kary jednostkowe pozbawienia wolności oraz orzeczona kara łączna nie odzwierciedlają należyście stopnia społecznej szkodliwości przypisanych mu przestępstw oraz nie uwzględniają w wystarczającej mierze celów kary, jakie winna ona spełnić w zakresie prewencji szczególnej i społecznego oddziaływania; orzeczona zaś w punkcie 41 kara łączna 5 (pięciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności nienależyście uwzględnia okoliczności przemawiające za niższym wymiarem kary łącznej z zastosowaniem zasady pełniejszej asperacji/ zbliżonej do zasady absorpcji, co wynika z niewłaściwego zastosowania zasady asperacji, w sytuacji gdy występujące w sprawie okoliczności, w tym w szczególności przyznanie się oskarżonego do popełnionych czynów, wyrażenie woli dobrowolnego poddania się karze, czy też jego zachowanie w zakładzie karnym, w którym</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
--	---	---

	<p>aktualnie przebywa, powinny skutkować zastosowaniem zasady absorpcji lub choć zasady asperacji zbliżonej swym zakresem ku pełnej absorpcji i orzeczeniem kary znacząco niższej,</p> <p>2. obrazę przepisu art. 424 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez sporządzenie uzasadnienia w sposób wybiórczy i pominięcie w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia w części 2 (ocena dowodów) punkt 1.1.17 oraz punkt 1.1.18 oceny wyjaśnień oskarżonego, a w konsekwencji brak możliwości weryfikacji zasadności orzeczenia wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności za czyny wskazane w wyroku w punktach XVII oraz XVIII, a także całkowite pominięcie w części 3 (podstawa prawna wyroku) podstawy prawnej skazania oraz zwięzłego przedstawienia powodów przyjętej kwalifikacji prawnej wskazanej w punkcie 3 zaskarżonego orzeczenia, co także w znacznym stopniu utrudnia, a nawet wręcz uniemożliwia podniesienie rzeczowych, merytorycznych zarzutów zmierzających do wykazania wadliwości wyroku oraz prowadzić może, zdaniem obrony, do uniemożliwienia odwoławczej kontroli wyroku w tym zakresie.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Ilość, rodzaj i wzajemnie powiązanie zarzutów przemawiały za ich zbiorczym omówieniem. Tym bardziej, że wszystkie były niezasadne.</p> <p>Na wstępie wskazać należy, że rażąca niewspółmierność oznacza znaczną dysproporcję pomiędzy</p>		

wymierzoną karą, środkiem karnym lub nawiązką a taką represją, która powinna być wymierzona, aby w odczuciu społecznym uznana została za sprawiedliwą. Nie każda więc nietrafność wymiaru środka represji karnej uzasadnia zmianę orzeczenia. Zarzut rażącej niewspółmierności jest zasadny wtedy, gdy kara, środek karny lub nawiązka wprowadzie mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, ale nie uwzględnia w sposób właściwy okoliczności dotyczących sądowego ich wymiaru (art. 53–56 kk). Zarzut ten może dotyczyć wyboru rodzaju kary, środka karnego, nawiązki lub innego środka albo ich wysokości, czy też niezastosowania np. instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary.

Jak słusznie wskazał Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 29 stycznia 2021 r. w sprawie o sygn. akt II AKa 143/20, „rażąca niewspółmierność, zachodzi tylko wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary, można było przyjąć, iż zachodziłaby wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez sąd pierwszej instancji a karą, jaką należałoby wymierzyć w instancji odwoławczej w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw wymiaru kary”.

Sąd Okręgowy podziela również pogląd Sądu Apelacyjnego w Poznaniu zawarty w wyroku z dnia 3 marca 2021 r. w sprawie o sygn. akt II AKa 211/20. Wskazano w nim, że „zarzut niewspółmierności kary, jako zarzut z kategorii ocen, można zasadnie podnosić, gdy kara jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, nie uwzględnia w sposób właściwy

zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, jak i osobowości sprawcy, innymi słowy - gdy w społecznym odczuciu jest karą niesprawiedliwą. Niewspółmierność więc zachodzi wówczas, gdy suma zastosowanych kar i innych środków, wymierzona za przypisane przestępstwa, nie odzwierciedla należyte stopnia szkodliwości społecznej czynu i nie uwzględnia w wystarczającej mierze celów kary. Trzeba pamiętać, że zgodnie z art. 438 pkt 4 kpk ta niewspółmierność kary musi być „rażąca”. Chodzi tu więc przy wykazaniu tego zarzutu nie o każdą różnicę co do wymiaru kary, ale o różnicę ocen tak zasadniczej natury, iż karę dotychczas wymierzoną nazwać można byłoby - również w potocznym znaczeniu tego słowa - rażąco niewspółmierną, to jest niewspółmierną w stopniu nie dającym się wręcz zaakceptować”.

Tym samym dopiero wykazanie rażącej niewspółmierności kary, a więc istnienia wyraźnej dysproporcji między karą wymierzoną przez sąd pierwszej instancji a karą, jaką należałoby wymierzyć w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw wymiaru kary, uzasadnia korektę zaskarżonego wyroku przez sąd odwoławczy. Mając powyższe na uwadze, orzeczonej wobec oskarżonej kary, tak co do rodzaju, jak i wymiaru, nie sposób uznać za rażąco niewspółmierną. Przechodząc na grunt niniejszej sprawy, nie sposób zgodzić się z obrońcą oskarżonego, że orzeczone kary jednostkowe i kara łączna były niewspółmierne, a tym bardziej rażąco niewspółmierne. Oskarżonego uznano go za winnego 20 czynów, w tym 14 czynów z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, 3 czynów z art. 279 § 1 kk w zb. z art.

275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, 1 czynu z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, 1 czynu z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i 1 czynu z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z § 64 par. 1 kk. Za każdy z nich za wyjątkiem czynu z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, za który wymierzono mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności. Następnie wymierzono mu karę łączną 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy dostrzegł, że wartości skradzionych rzeczy były różne, podczas gdy Sąd Rejonowy za każdy z czynów polegających na kradzieży i kradzieży z włamaniem wymierzył oskarżonemu identyczne kary. Niemniej, ewentualna różnica byłaby nieznaczna, de facto symboliczna, nie wpływając na sytuację oskarżonego. Co istotne, dolna granica ustawowego zagrożenia przy czynie z art. 279 § 1 kk wynosi 1 rok, do której te kary były zbliżone, w żaden sposób nie mogąc być uznane za zbyt surowe. To samo tyczy się kary łącznej, także zbliżonej do dolnej granicy kary, jaką można było mu wymierzyć. Oskarżony popełnił bardzo dużą ilość przestępstw o znacznym stopniu społecznej szkodliwości. Dopuścił się bowiem wielokrotnego zamachu na cudze mienie o znacznej wartości, czyniąc to pod nieobecność domowników i w ciągu dnia. Z ich popełnienia uczynił sobie stałe źródło dochodów, najwyraźniej nie potrafiąc normalnie i uczciwie zapracować na swoje potrzeby. Oskarżony jest sprawcą wielokrotnie karanym, w tym wielokrotnie za przestępstwa przeciwko mieniu, a więc skrajnie niepoprawnym

i skrajnie zdemoralizowanym. Wszystkie z przypisanych mu przestępstw popełnił w warunkach recydywy z art. 64 § 1 kk, co wskazuje, że nawet wcześniejszy pobyt w zakładzie karnym niczego go nie nauczył. Jednocześnie należy podkreślić wiodącą rolę oskarżonego w tym procederze. O ile bowiem towarzyszące mu osoby, to jest pozostali oskarżeni, się zmieniały, o tyle jego udział był niezmienny, a wręcz decydujący.

Wymierzając oskarżonemu zarówno kary jednostkowe, jak i karę łączną Sąd Rejonowy wziął pod uwagę okoliczności łagodzące, takie jak przyznanie się do popełnienia zarzucanych mu czynów na etapie postępowania przygotowawczego, współpracę z organami ścigania czy prawidłowe funkcjonowanie w warunkach izolacji penitencjarnej. Nie są one jednak tak istotne, żeby można było potraktować go w sposób zgodny z jego oczekiwaniami. Rodzaj i ilość okoliczności obciążających przemawiały za rozstrzygnięciem, które nie budzi najmniejszych wątpliwości. Orzeczone kary jednostkowe i kara łączna są zdaniem Sądu Okręgowego ze wszech miar sprawiedliwe i zasłużone. Wprawdzie wszystkie czyny zostały popełnione kilka lat temu, to jest w 2017 r., jednak sam upływ czasu nie jest przecież determinantem orzeczenia o karze, a tym bardziej nie uzasadnia pełnej absorpcji. Zwłaszcza, że oskarżony jest od pewnego czasu pozbawiony wolności, odbywając karę łączną 20 lat pozbawienia wolności w innej sprawie, a co za tym idzie nie miał, nie ma i zapewne jeszcze długo mieć nie będzie sposobności powrotu do przestępstwa. Nie sposób też zgodzić się z obrońcą oskarżonego, że Sąd

Rejonowy nienależycie uzasadnił wyrok w tym zakresie. Tym bardziej, że wszystkie czyny zostały popełnione w niemal identycznych okolicznościach, różniąc się tylko detalami, to jest czasem, miejscem, sposobem działania, osobami współdziałającymi czy rodzajem i wartością skradzionych rzeczy. Ewentualne uchybienia w tym zakresie nie miały wpływu na treść zaskarżonego orzeczenia.

Wprawdzie obrońca oskarżonego zarzuciła także obrazę przepisu art. 626 kpk poprzez brak rozstrzygnięcia o kosztach pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu, jednak postanowieniem z dnia 8 października 2021 r. Sąd Rejonowy rozstrzygnął w tym zakresie. Obrońca oskarżonego nie kwestionował tego orzeczenia, a tym samym zarzut stał się bezprzedmiotowy.

Wniosek

Zmiana zaskarżonego orzeczenia i orzeczenie wobec oskarżonego K. S. kar łagodniejszych, a następnie kary łącznej z uwzględnieniem zasady pełnej absorpcji.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.

Wobec niezasadności zarzutów apelacyjnych z przyczyn wskazanych powyżej wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

4. **OKOLICZNOŚCI
PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU**

Wskazać wszystkie okoliczności, które sąd uwzględnił z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k.).		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności.		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
1.3 1	Przedmiot utrzymania w mocy	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy.		
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
1.3.1 1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Punkty 13 i 33 wyroku Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 17 lutego 2021 r. w sprawie o sygn. akt II K 507/18.		
Zwięźle o powodach zmiany.		
Sąd Rejonowy dopuścił się błędów w podstawach skazania i wymiary kary dwóch czynów, co zapewne wynikało z dużej liczby popełnionych przez oskarżonego przestępstw i faktu, że niemal wszystkie miały identyczną kwalifikację prawną. W tej sytuacji Sąd Okręgowy z urzędu dokonał		

<p>korekty w tym zakresie. W punkcie 13 za podstawę skazania oskarżonego za czyn z punktu VII aktu oskarżenia przyjęto zatem art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, a za podstawę wymiaru kary art. 278 § 1 kk. Z kolei w punkcie 33 za podstawę skazania oskarżonego za czyn z punktu XVII aktu oskarżenia przyjęto art. 278 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, a za podstawę wymiaru kary art. 278 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk. Powyższe modyfikacje nie miały wpływu na sytuację oskarżonego. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymano w mocy.</p>		
<p>0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia</p>		
		<p># art. 439 k.p.k.</p>
<p>Zwiążle o powodach uchylecia.</p>		
	<p>Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>
<p>Zwiążle o powodach uchylecia.</p>		
	<p>Konieczność umorzenia postępowania</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>
<p>Zwiążle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia.</p>		

4.	Konieczność warunkowego umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i warunkowego umorzenia ze wskazaniem podstawy prawnej warunkowego umorzenia postępowania.		
5.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia.		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia z wyroku		
Lp.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
6. Koszty Procesu		
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
K. S.	III i IV	Na podstawie § 4 ust 1 i 3 i § 17 ust. 2 pkt 4 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądzono od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Otwocku na rzecz obrońcy oskarżonego r.pr. J. U. kwotę 619,92 złotych, w tym podatek od towarów i usług, tytułem

	wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną oskarżonemu z urzędu w instancji odwoławczej. Ponadto na podstawie art. 624 kpk w zw. z art. 626 kpk zwolniono oskarżonego od kosztów sądowych w instancji odwoławczej, przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa. Oskarżony jest pozbawiony wolności i nie uzyskuje żadnych dochodów, a co za tym idzie obciążanie go tymi należnościami byłoby bezzasadne.
7. PODPIS	
SSO Jacek Matusik SSR del. Tomasz Morycz SSO Adam Bednarczyk	

0.11.3 Granice zaskarżenia			
Wpisać kolejny numer załącznika 1			
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego K. S.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 17 lutego 2021 r. w sprawie o sygn. akt II K 507/18		
0.11.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2 Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	Uchylenie	# zmiana